

خبر

تفنگ پدري با صدای پرواز همای منتشر شد

نماهنگ‌های «تفنگ پدري» پرواز همای و «رفیق» حسین حقیقی همزمان با آیین تشییع پیکر مطهر رهبر شهیدانقلاب منتشر شدند.

همزمان با آیین تشییع پیکر مطهر رهبر شهید انقلاب، نماهنگ «تفنگ پدري» با صدای پرواز همای منتشر و به رهبر انقلاب تقدیم شد. شعر و موسیقی این اثر بر عهده پرواز همای بوده است. تفنگ پدري محصول مرکز هنری رسانه‌ای نهضت و سازمان فرهنگی هنری شهرداری تهران است و در قالب مجموعه آلبوم موسیقی «بدرقه» منتشر شده است. آلبومی که با اجرای هفت خواننده، به یاد و در پاسداشت رهبر شهید انقلاب تهیه و منتشر شده است. در این مجموعه، علیرضا افتخاری، محمد معتمدی، پرواز همای، مصطفی راغب، رضا صنعتگر، رضا شیری و حسین حقیقی، قطعاتی را در پاسداشت «امام مجاهد شهید حضرت آیت‌الله‌العلظمی خاتمی‌قدس‌الله‌تعالی‌سنة‌الکيه» اجرا کرده‌اند. همچنین پیش از این نماهنگ «عشق دل افروز» با خوانندگی پرواز همای به مناسبت آیین تشییع رهبر شهید انقلاب منتشر شده است. این اثر الای احترام همای به آقای شهید با شعری است که ایشان در دیپلار سال ۱۴۰۱ با مداحان خوانند. «عشق دل‌افروز» با همکاری حوزه هنری انقلاب اسلامی و سازمان فرهنگی هنری شهرداری تهران تهیه شده است. نماهنگ و تک‌آهنگ «رفیق» با شعری از محسن مرادی شریف و خوانندگی حسین حقیقی همزمان با آیین تشییع پیکر مطهر رهبر شهید انقلاب منتشر شد. تنظیم و آهنگسازی این اثر برعهده شروین معینی بوده و با همکاری مرکز هنری رسانه‌ای نهضت و سازمان فرهنگی هنری شهرداری تهران تولید شده است.

بازی‌ها برای نبرد طراحی می‌شوند

جانس ساویر، کارگردان Fallout: New Vegas، می‌گوید صنعت بازی در تلاش برای سادتر کردن تجربه بازیکن، گامی بیش از حد پیش می‌رود و چالش‌های معنادار را حذف می‌کند. در حالی که این موضوع ممکن است به عمق و هویت بازی‌ها آسیب بزند و تعادل طراحی را به هم بزند.

جانس ساویر، کهنه‌کار بازی‌های نقش‌آفرینی، می‌گوید گامی طراحان بازی در حذف چالش‌ها و «اصطکاک» بازی‌ها زایل‌چوری می‌کنند. پیدا کردن تعادل میان این دو موضوع، چالشی بود. جانس ساویر، کارگردان شناخته‌شده معتقد است که توسعه‌دهندگان بازی‌های ویدیویی گامی در تلاش برای روان‌تر و راحت‌تر کردن تجربه کاربران، بیش از حد پیش می‌روند و برخی عناصر مهم گیمپلی را حذف می‌کنند. او اخیراً این موضوع را در جریان یک جلسه پرسش و پاسخ در یوتیوب مطرح کرد. این طراح سابقه‌ی صنعت بازی در پاسخ به سوآلی درباره مکانیک Spirit Eater در بسته الحاقی Mask of the Betrayer برای بازی Neverwinter Nights ۲ توضیح داد که طراحان چنین سیستم‌هایی همواره با چالش‌های فراوانی همراه است.در این طراحی، Spirit Eater نوعی نیروی تاریک بود که شخصیت اصلی بازی را آلوده می‌کرد و در صورتی که به‌رستری مدیریت و «تذئیه» نمی‌شد، به تدریج باعث ضعیف شدن او می‌شد. ساویر در این باره گفت که برخی مکانیک‌های گیمپلی به دلیل هماهنگی میان روایت داستان و ساختار بازی، نقش مهمی در انتقال مفاهیم و تپهای داستانی درازدنبه گفته او، چنین سیستم‌هایی می‌توانند تجربه بازیکن را عمیق‌تر و معنادارتر کنند. اما در عین حال ممکن است باعث کلافه شدن بخشی از مخاطبان شوند؛ به‌ویژه زمانی که نیازمند مدیریت مداوم و رسیدگی دائمی باشند.او تأکید کرد که مکانیک Spirit Eater اگرچه چالش‌هایی برای بازیکن ایجاد می‌کرد، اما هرگز به نقطه‌ای نمی‌رسید که تجربه کلی بازی را خراب کند.ساویر در ادامه گفت: «هنظورم این نیست که بازی‌ها نباید اصطکاک یا چالش ایجاد کنند. پیش از این هم درباره مفهوم اصطکاک در طراحی بازی صحبت کرده‌ام. به نظر من گامی طراحان بازی در حذف این اصطکاک زیاده‌وری می‌کنند. خودم هم در گذشته مرتکب چنین اشتباهی شدم.»به گفته او، هدف از طراحی Spirit Eater ایجاد نوعی فشار و چالش معنادار برای بازیکن بود. اما رسیدن به چنین هدفی نیازمند حفظ تعادل است. اگر یک مکانیک بیش از حد محدودکننده یا سخت‌گیرانه باشد، دیگر به نغای تجربه بازی کمک نمی‌کند و به عاملی آزادهنده تبدیل می‌شود.ساویر در توضیح این موضوع افزود که هر سازگار موفق باید برای بازیکن مهم و تأثیرگذار به نظر برسد، اما نباید آن‌قدر تکراری یا تحمیلی شود که باعث خستگی او شود. به همین دلیل تیم سازنده تلاش کرده بود Spirit Eater بخشی جدایی‌ناپذیر از هویت و روایت بازی باشد. بدون آنکه بر سایر جنبه‌های تجربه کاربر سایه بیندازد.اظهارات ساویر در حالی مطرح شده که در سال‌های اخیر بحث‌های زیادی دربارهٔ سادتر شدن بازی‌های مدرن و حذف برخی سیستم‌های پیچیده در جریان بوده‌است.منظور سادتر شدن بازی‌ها، بیشتر چیزی‌شبه‌اصطکاک طراحی، دروسر هدفمند یا چالش معنادار است؛ یعنی مکانیک‌هایی که عمداً کمی زحمت، محدودیت یا فشار به بازیکن وارد می‌کنند تا داستان، اتمسفر یا تصمیم‌گیری‌ها وزن بیشتری پیدا کنند.حداکثر، بلکه این نیست که «بازی‌ها خیلی بی‌سازمان باشند.» ولی این است که گاهی توسعه‌دهندگان برای راحت‌تر کردن تجربه کاربر، عناصر چالش‌برانگیز اما معنادار را بیش از حد حذف می‌کنند.شاید مهم‌ترین درس این صحبت‌ها برای بازی‌سازان ایرانی این باشد که به جای حذف کامل چالش‌ها و پیچیدگی‌ها، بر طراحی هوشمندانه و متعادل آنها تمرکز کنند؛ زیرا تجربه‌های ماندگار معمولاً از دل محدودی‌ها، فشار، محدودیتهای معنادار و تعامل عمیق‌تر بازیکن با جهان بازی شکل می‌گیرند.

کودکی میان قسه و جهان تازه؛ ادبیات کودک در عصر تغییر

ادبیات کودکونوجوان، صرفاً مجموعه‌ای از داستان‌ها و شعرهایی نیست که برای سرگرمی کودکان نوشته شده‌باشند.قسه، نخستین پلی است که کودک از طریق آن با احساسات، تجربه‌های انسانی، مفاهیمی چون دوستی، مسئولیت‌پذیری، عدالت و امید آشنا می‌شود. او در دل روایت‌ها، جهان را تجربه می‌کند، با شخصیت‌ها همدل‌تپنداری می‌کند، شکست و پیروزی را می‌شناسد و آرام‌آرام یاد می‌گیرد چگونه به پیرامون خود نگاه کند. به همین دلیل، بسیاری از صاحب‌نظران، ادبیات کودک را یکی از مهم‌ترین ابزارهای رشد شناختی، عاطفی و فرهنگی نسل آینده می‌دانند.

با این حال، دنیای کودکان امروز تفاوت‌های بسیاری با نسل‌های گذشته پیدا کرده‌است. اگر زمانی کتاب و قصه، اصلی‌ترین راه ورود کودک به جهان خیال بودند، امروز رسانه‌های دیجیتال، بازی‌های رایانه‌ای، شبکه‌های اجتماعی و محتوای ویدئویی نیز به بخشی جدایی‌ناپذیر از زندگی آن‌ها تبدیل شده‌اند. این تغییر، تنها شیوه سرگرمی کودکان را دگرگون نکرده، بلکه پر نوع توهه، یادگیری، تخیل و حتی رابطه آن‌ها با ادبیات نیز اثر گذاشته است. در کنار این تحولات، ناظران و نویسندگان ادبیات کودک نیز با چالش‌هایی مانند افزایش هزینه‌های تولید کتاب، تغییر ذائقه مخاطبان، گسترش آثار ترجمه‌شده و ضرورت تولید محتوایی متناسب با نیازهای نسل جدید روبه‌رو هستند. ازسوی‌دیگر، خانواده‌ها نیز در تلاش‌اند میان فرصت‌های جهان دیجیتال و نیاز کودک‌ها به مطالعه، تخیل و قصه، تعادلی برقرار کنند؛ تعاملی که بیش از هر زمان، دیگری اهمیت پیدا کرده است. در چنین شرایطی، روز ملی ادبیات کودکونوجوان، فرصتی است برای بازنگری در جایگاه ادبیات در زندگی نسل جدید؛ اینکه کودکان امروز چگونه با قسه ارتباط برقرار می‌کنند، خانواده‌ها چه دغدغه‌هایی دارند و کارشناسان، آینده ادبیات کودک را چگونه ارزیابی می‌کنند. برای نزدیک‌شدن به این واقعیت، راهی یکی از شعب شهر کتاب در مرکز شهر شدیم؛ جایی که در میان قفسه‌های رنگارنگ کتاب، می‌توان ردیاب رابطه امروز کودکان با قسه، کتاب و جهان خیال را از نزدیک مشاهده کرد؛ رابطه‌ای که اگرچه تغییر کرده، اما هنوز زنده است و در لابه‌لای ورق‌های کتاب و نگاه‌های کنج‌گاو کودک‌ها، نفس می‌کشد.

کا از قفسه‌های کتاب تا جهان خیال؛ روایت یک بعدازظهر در شهر کتاب
در یکی از شعب شهر کتاب در مرکز شهر، فروادند خانواده‌ها از همان ورودی فروشگاه آغاز می‌شود. در میان قفسه‌های بلند کتاب، بخشی که به کودکان و نوجوانان اختصاص دارد، بیش از هر نقطه دیگری رنگ، تصویر و جینوسچو را در خود جای‌دهه است. جللهای رنگارنگ، شخصیت‌های داستانی آشنا، کتاب‌های تصویری، رمان‌های فانتزی، شعرهای کودکانه و روایت‌هایی که هر کدام دنیایی تازه را پیش روی مخاطب باز می‌کنند، نگاه کودکان را به خود جلب می‌کنند. هرچند این مک‌شها، به نظر می‌رسد کوتاه‌تر از گذشته شده‌اند. بعضی از کودکان با اشتیاق کتاب‌ها را از قفسه بیرون می‌آوردند، چند صفحه‌ای را ورق می‌زنند و دربارهٔ سرع عنوان دیگری می‌روند. بعضی دیگر، پیش از آنکه داستان را بخوانند، تصویر روی جلد، رنگ‌ها یا شخصیت‌های آشنا را ملاک انتخاب قرار می‌دهند. در کنار آن‌ها، والدینی دیده می‌شوند که گاهی با حوصله درباره کتاب‌ها توضیح می‌دهند، گاهی قیمت‌ها را مقایسه می‌کنند و گاهی نیز تلاش می‌کنند میان خواسته کودک و بودجه خانواده، انتخابی متعادل داشته‌باشند. فروشندگان این بخش می‌گویند: رفتار مخاطبان کودک در سال‌های اخیر تغییر کرده است. به گفته آن‌ها، کودکان همچنان به قسه علاقه دارند، اما شیوه انتخابشان متفاوت شده‌است. اگر پیش‌تر زمان بیشتری را میان قفسه‌ها می‌گذراندند و کتاب‌ها را با دقت ورق می‌زدند، امروز تصمیم‌گیری سریع‌تر گرفته می‌شود و جلیبه‌های بصری، نقش پررنگ‌تری در جلب‌توجه آن‌ها دارد. با این حال، هنوز هم کودکانی هستند که پس از چند دقیقه قفسه‌چوبی، کتابی را در آغوش می‌گیرند و با شوق از والدین می‌خواهند آن را برایشان بخزند. صحنه‌ای که نشان می‌دهد، رابطه کودکان با قسه، هرچند تغییر کرده، اما از میان نرفته‌است. در همین فضای رنگارنگ، با چند کودک و والدین آن‌ها هم‌صحنه شدیم؛ گفتگو‌هایی که نشان می‌دهد ادبیات کودک هنوز در زندگی نسل جدید حضور دارد، اما شکل این ارتباط نسبت به گذشته دگرگون شده است.

کا قسه، نخستین کلاس درس زندگی است
مریم شاهنده استاد روان‌شناس دانشگاه پیامپور استان اسفهان با اشاره به اینکه ادبیات کودک نقش مهمی در رشد ذهنی، عاطفی و اجتماعی کودکان دارد اظهار می‌کند: بسیاری تصور می‌کنند کتاب

عادی هرگز اتفاق نیفتد. همین گفتگو‌ها، پایه‌های اعتماد و ارتباط عاطفی را در خانواده تقویت می‌کنند. شاهنده با اشاره به اینکه نباید کاهش زمان مطالعه را تنها به بی‌علاقگی کودکان نسبت داد، توضیح می‌دهد: کودکان امروز همچنان به قسه علاقه دارند، اما شیوه دریافت روایت تغییر کرده است. اگر بتوانیم ادبیات کودک را متناسب با نیازها و زبان نسل جدید ارائه کنیم و در کنار آن، فرصت تجربه کتاب را در خانه و مدرسه افزایش دهیم، همچنان می‌توان انتظار داشت قسه جایگاه خود را حفظ کند. کودکان بیش از هر چیز به روایت نیاز دارند؛ روایتی که آن‌ها را به فکر کردن، پرسیدن و خیال‌پردازی دعوت کند. او خاطرنشان می‌کند: روز ملی ادبیات کودکونوجوان تنها یادآور نام یک نویسنده یا یک مناسبت فرهنگی نیست؛ این روز، فرصتی است تا بار دیگر به این پرسش فکر کنیم که کودکان امروز با چه روایت‌هایی بزرگ می‌شوند. آینده هر جامعه، تا اندازه زیادی به کیفیت داستان‌هایی بستگی دارد که نسل جدید با آن‌ها زندگی می‌کند؛ زیرا قسه‌ها، بیش از آنکه در کتاب‌ها ماندگار شوند، در ذهن و شخصیت کودکان ریشه می‌چولانند.

کا ادبیات کودک، فقط روایت قسه نیست؛ بنیان شکل‌گیری نگاه کودک به جهان است
بنفشه نقیسی، نویسنده و پژوهشگر ادبیات کودکونوجوان با اشاره به جایگاه این حوزه در رشد نسل آینده نیز اظهار می‌کند: ادبیات کودک را نباید تنها به انتشار کتاب یا نوشتن داستان برای گروه سنی پایین تقلیل داد. ادبیات کودک، نخستین مواجهه جدی انسان با جهان روایت، زبان، تخیل و ارزش‌های انسانی است. کودک پیش از آنکه بتواند جهان واقعی را به‌درستی تحلیل کند، از خلال قصه‌ها، شعرها و روایت‌ها، با مفاهیمی مانند دوستی، عدالت، مسئولیت، شجاعت، ترس، امید و مهدلی آشنا می‌شود. به همین دلیل، ادبیات کودک تنها یک فعالیت فرهنگی نیست، بلکه بخشی از فرایند تربیت و شکل‌گیری شخصیت انسان به شمار می‌آید. او می‌افزاید: یکی از مهم‌ترین ویژگی‌های ادبیات کودک، فعال کردن تخیرو تخیل است. هنگامی که کودک داستانی را می‌خواند یا در صورت آماده در اختیار مخاطب قرار می‌دهد و فرصت کمتری برای مشارکت ذهنی کودک باقی می‌گذارد، تفاوت اساسی کتاب با بسیاری از رسانه‌های دیگر، در همین مشارکت فعال ذهن کودک نهفته است. این نویسنده کودکونوجوان بیان می‌کند: البته نباید این موضوع را به معنای تقلیل کامل کتاب با فناوری دانست. کودکان امروز در جهانی زندگی می‌کنند که فناوری بخشی جدایی‌ناپذیر از آن است و نمی‌توان آن را نادیده گرفت. مسئله اصلی، ایجاد تعادل است. اگر فناوری بتواند در خدمت معرفی قسه‌ها، گسترش فرهنگ مطالعه و آشنایی کودکان با آثار ارزشمند قرار گیرد، نتنها تهدید نخواهد بود، بلکه می‌تواند فرصتی برای گسترش دامنه مخاطبان ادبیات کودک نیز باشد. نقیسی ادامه می‌دهد: یکی از نگرانی‌های

صفت امروز

خبر

نمایش راهی که آمده‌ایم در جشنواره نور جهان روسیه

انیمیشن کوتاه «راهی که آمده‌ایم» به کارگردانی نرگس قاضی در بخش مسابقه شانزدهمین جشنواره «نور جهان» روسیه نمایش داده می‌شود.

انیمیشن کوتاه «راهی که آمده‌ایم» ساخته نرگس قاضی (تولید مرکز گسترش سینمایی مستند تجربی و پویانمایی) به بخش مسابقه شانزدهمین جشنواره «نور جهان» روسیه راه یافت.

داستان این فیلم کوتاه درباره مادری دارای معلولیت است که برای بازگرداندن دخترش به منزل به مدرسه می‌رود و در راه با چالش‌هایی روبه‌رو می‌شود.

تمرکز این جشنواره بر آثار مرتبط با مخاطب کودک و نوجوان است.

شانزدهمین جشنواره «نور جهان» از ۲۱ تا ۲۵ شهریور در شهر یاروسلاو روسیه برگزار می‌شود. راهی که آمده‌ایم توسط بخش بین الملل مرکز گسترش سینمای مستند، تجربی و پویانمایی برای جشنواره ارسال شده است.

شعر و سرود، بخشی از حافظه تاریخی ماست

ارموز، کاهش فرصت خیال‌پردازی در زندگی کودکان است. سبک زندگی پرشتاب، برنامه‌های فشرده آموزشی و حضور مداوم رسانه‌های دیجیتال، زمان خلوت کودک با خودش را کمتر کرده است. در حالی که بخش مهمی از خلاقیت، در همین لحظه‌های سکوت و همراهی با یک قسه شکل می‌گیرد. کودکی که فرصت فکر کردن و دنبال کردن یک روایت را پیدا می‌کند، در آینده نیز توانایی بیشتری برای تحلیل، حل مسئله و نگاه خلاقانه به زندگی خواهد داشت. او با اشاره به نقش ادبیات کودک در حفظ هویت فرهنگی می‌گوید: کودکان، فرهنگ یک جامعه را تنها از طریق آموزش رسمی نمی‌آموزند. بخش مهمی از این آشنایی از مسیر قصه‌ها، افسانه‌ها، شعرها و شخصیت‌هایی شکل می‌گیرد که با آن‌ها بزرگ می‌شوند. اگر کودک با روایت‌های بومی، اسطوره‌ها، افسانه‌های ایرانی و آثار نویسندگان کشور خود آشنا نشود، بخشی از پیوند فرهنگی او با گذشته و هویت ملی‌اش نیز کهرنگ خواهد شد. از همین رو، توجه به تولید آثار باکیفیت و متناسب با فرهنگ ایرانی، ضرورتی جدی برای ادبیات کودک است. این پژوهشگر

ادبیات کودکونوجوان درباره وضعیت نشر کودک تصریح می‌کند: نویسندگان و ناشران این حوزه در سال‌های اخیر با چالش‌های متعددی روبه‌رو بوده‌اند. افزایش هزینه‌های تولید کتاب، گرانی کاغذ، کاهش قدرت خرید خانواده‌ها و محدود شدن تیراژ کتاب، بر روند تولید و توزیع آثار اثر گذاشته است. با این حال، کیفیت ادبیات کودک نباید قربانی این مشکلات شود. کودک امروز مخاطبی هوشمند است و تنها زمانی با یک اثر ارتباط برقرار می‌کند که داستان، شخصیت‌ها، زبان و تصویرگری آن بتوانند او را با خود همراه کنند. نقیسی با تأکید بر نقش تصویرگری در آثار کودک توضیح می‌دهد: تصویرگری دیگر یک عنصر تزئینی نیست، بلکه بخشی از روایت است. کودک پیش از آنکه واژه‌ها را بخواند، با تصویر ارتباط برقرار می‌کند و تصویرگر، در حقیقت یکی از روابان داستان است. هر اندازه هماهنگی میان متن و تصویر بیشتر باشد، اثر گزارایی کتاب نیز افزایش می‌یابد و کودک ارتباط عمیق‌تری با آن برقرار می‌کند. او نقش خانواده را در ترویج فرهنگ مطالعه تعیین‌کننده دانسته و اظهار می‌کند: علاقه به مطالعه، بیش از آنکه در مدرسه شکل بگیرد، در خانه آغاز می‌شود. کودکی که والدینش کتاب می‌خوانند، برایش قسه تعریف می‌کنند و درباره داستان‌ها با او گفتگو می‌کنند، کتاب را بخشی از زندگی روزمره خود می‌بیند. در مقابل، اگر کتاب تنها وسیله‌ای برای انجام تکالیف مدرسه باشد، به‌سختی می‌تواند به یک عادت ماندگار تبدیل شود. این نویسنده و کارشناس ادبیات کودکونوجوان خاطر نشان می‌کند: روز ملی ادبیات کودکونوجوان، تنها فرصتی برای تجلیل از نویسندگان قابل توجه نیست، بلکه یادآور اهمیت سرمایه‌گذاری فرهنگی بر نسل آینده است. هر قصه‌ای که امروز برای یک کودک خوانده می‌شود، می‌تواند در شکل‌گیری نگاه اخلاقی، خلاقیت و هویت او در سال‌های آینده نقش داشته باشد. جامعه‌ای که به ادبیات کودک اهمیت می‌دهد، در حقیقت برای آینده فرهنگی، اجتماعی و انسانی خود سرمایه‌گذاری می‌کند؛ زیرا کودکان امروز، سازندگان فردای این سرزمین خواهند بود.

ارموز، کاهش فرصت خیال‌پردازی در زندگی کودکان است. سبک زندگی پرشتاب، برنامه‌های فشرده آموزشی و حضور مداوم رسانه‌های دیجیتال، زمان خلوت کودک با خودش را کمتر کرده است. در حالی که بخش مهمی از خلاقیت، در همین لحظه‌های سکوت و همراهی با یک قسه شکل می‌گیرد. کودکی که فرصت فکر کردن و دنبال کردن یک روایت را پیدا می‌کند، در آینده نیز توانایی بیشتری برای تحلیل، حل مسئله و نگاه خلاقانه به زندگی خواهد داشت. او با اشاره به نقش ادبیات کودک در حفظ هویت فرهنگی می‌گوید: کودکان، فرهنگ یک جامعه را تنها از طریق آموزش رسمی نمی‌آموزند. بخش مهمی از این آشنایی از مسیر قصه‌ها، افسانه‌ها، شعرها و شخصیت‌هایی شکل می‌گیرد که با آن‌ها بزرگ می‌شوند. اگر کودک با روایت‌های بومی، اسطوره‌ها، افسانه‌های ایرانی و آثار نویسندگان کشور خود آشنا نشود، بخشی از پیوند فرهنگی او با گذشته و هویت ملی‌اش نیز کهرنگ خواهد شد. از همین رو، توجه به تولید آثار باکیفیت و متناسب با فرهنگ ایرانی، ضرورتی جدی برای ادبیات کودک است. این پژوهشگر

ادبیات کودکونوجوان درباره وضعیت نشر کودک تصریح می‌کند: نویسندگان و ناشران این حوزه در سال‌های اخیر با چالش‌های متعددی روبه‌رو بوده‌اند. افزایش هزینه‌های تولید کتاب، گرانی کاغذ، کاهش قدرت خرید خانواده‌ها و محدود شدن تیراژ کتاب، بر روند تولید و توزیع آثار اثر گذاشته است. با این حال، کیفیت ادبیات کودک نباید قربانی این مشکلات شود. کودک امروز مخاطبی هوشمند است و تنها زمانی با یک اثر ارتباط برقرار می‌کند که داستان، شخصیت‌ها، زبان و تصویرگری آن بتوانند او را با خود همراه کنند. نقیسی با تأکید بر نقش تصویرگری در آثار کودک توضیح می‌دهد: تصویرگری دیگر یک عنصر تزئینی نیست، بلکه بخشی از روایت است. کودک پیش از آنکه واژه‌ها را بخواند، با تصویر ارتباط برقرار می‌کند و تصویرگر، در حقیقت یکی از روابان داستان است. هر اندازه هماهنگی میان متن و تصویر بیشتر باشد، اثر گزارایی کتاب نیز افزایش می‌یابد و کودک ارتباط عمیق‌تری با آن برقرار می‌کند. او نقش خانواده را در ترویج فرهنگ مطالعه تعیین‌کننده دانسته و اظهار می‌کند: علاقه به مطالعه، بیش از آنکه در مدرسه شکل بگیرد، در خانه آغاز می‌شود. کودکی که والدینش کتاب می‌خوانند، برایش قسه تعریف می‌کنند و درباره داستان‌ها با او گفتگو می‌کنند، کتاب را بخشی از زندگی روزمره خود می‌بیند. در مقابل، اگر کتاب تنها وسیله‌ای برای انجام تکالیف مدرسه باشد، به‌سختی می‌تواند به یک عادت ماندگار تبدیل شود. این نویسنده و کارشناس ادبیات کودکونوجوان خاطر نشان می‌کند: روز ملی ادبیات کودکونوجوان، تنها فرصتی برای تجلیل از نویسندگان قابل توجه نیست، بلکه یادآور اهمیت سرمایه‌گذاری فرهنگی بر نسل آینده است. هر قصه‌ای که امروز برای یک کودک خوانده می‌شود، می‌تواند در شکل‌گیری نگاه اخلاقی، خلاقیت و هویت او در سال‌های آینده نقش داشته باشد. جامعه‌ای که به ادبیات کودک اهمیت می‌دهد، در حقیقت برای آینده فرهنگی، اجتماعی و انسانی خود سرمایه‌گذاری می‌کند؛ زیرا کودکان امروز، سازندگان فردای این سرزمین خواهند بود.

ارموز، کاهش فرصت خیال‌پردازی در زندگی کودکان است. سبک زندگی پرشتاب، برنامه‌های فشرده آموزشی و حضور مداوم رسانه‌های دیجیتال، زمان خلوت کودک با خودش را کمتر کرده است. در حالی که بخش مهمی از خلاقیت، در همین لحظه‌های سکوت و همراهی با یک قسه شکل می‌گیرد. کودکی که فرصت فکر کردن و دنبال کردن یک روایت را پیدا می‌کند، در آینده نیز توانایی بیشتری برای تحلیل، حل مسئله و نگاه خلاقانه به زندگی خواهد داشت. او با اشاره به نقش ادبیات کودک در حفظ هویت فرهنگی می‌گوید: کودکان، فرهنگ یک جامعه را تنها از طریق آموزش رسمی نمی‌آموزند. بخش مهمی از این آشنایی از مسیر قصه‌ها، افسانه‌ها، شعرها و شخصیت‌هایی شکل می‌گیرد که با آن‌ها بزرگ می‌شوند. اگر کودک با روایت‌های بومی، اسطوره‌ها، افسانه‌های ایرانی و آثار نویسندگان کشور خود آشنا نشود، بخشی از پیوند فرهنگی او با گذشته و هویت ملی‌اش نیز کهرنگ خواهد شد. از همین رو، توجه به تولید آثار باکیفیت و متناسب با فرهنگ ایرانی، ضرورتی جدی برای ادبیات کودک است. این پژوهشگر

ادبیات کودکونوجوان درباره وضعیت نشر کودک تصریح می‌کند: نویسندگان و ناشران این حوزه در سال‌های اخیر با چالش‌های متعددی روبه‌رو بوده‌اند. افزایش هزینه‌های تولید کتاب، گرانی کاغذ، کاهش قدرت خرید خانواده‌ها و محدود شدن تیراژ کتاب، بر روند تولید و توزیع آثار اثر گذاشته است. با این حال، کیفیت ادبیات کودک نباید قربانی این مشکلات شود. کودک امروز مخاطبی هوشمند است و تنها زمانی با یک اثر ارتباط برقرار می‌کند که داستان، شخصیت‌ها، زبان و تصویرگری آن بتوانند او را با خود همراه کنند. نقیسی با تأکید بر نقش تصویرگری در آثار کودک توضیح می‌دهد: تصویرگری دیگر یک عنصر تزئینی نیست، بلکه بخشی از روایت است. کودک پیش از آنکه واژه‌ها را بخواند، با تصویر ارتباط برقرار می‌کند و تصویرگر، در حقیقت یکی از روابان داستان است. هر اندازه هماهنگی میان متن و تصویر بیشتر باشد، اثر گزارایی کتاب نیز افزایش می‌یابد و کودک ارتباط عمیق‌تری با آن برقرار می‌کند. او نقش خانواده را در ترویج فرهنگ مطالعه تعیین‌کننده دانسته و اظهار می‌کند: علاقه به مطالعه، بیش از آنکه در مدرسه شکل بگیرد، در خانه آغاز می‌شود. کودکی که والدینش کتاب می‌خوانند، برایش قسه تعریف می‌کنند و درباره داستان‌ها با او گفتگو می‌کنند، کتاب را بخشی از زندگی روزمره خود می‌بیند. در مقابل، اگر کتاب تنها وسیله‌ای برای انجام تکالیف مدرسه باشد، به‌سختی می‌تواند به یک عادت ماندگار تبدیل شود. این نویسنده و کارشناس ادبیات کودکونوجوان خاطر نشان می‌کند: روز ملی ادبیات کودکونوجوان، تنها فرصتی برای تجلیل از نویسندگان قابل توجه نیست، بلکه یادآور اهمیت سرمایه‌گذاری فرهنگی بر نسل آینده است. هر قصه‌ای که امروز برای یک کودک خوانده می‌شود، می‌تواند در شکل‌گیری نگاه اخلاقی، خلاقیت و هویت او در سال‌های آینده نقش داشته باشد. جامعه‌ای که به ادبیات کودک اهمیت می‌دهد، در حقیقت برای آینده فرهنگی، اجتماعی و انسانی خود سرمایه‌گذاری می‌کند؛ زیرا کودکان امروز، سازندگان فردای این سرزمین خواهند بود.

ارموز، کاهش فرصت خیال‌پردازی در زندگی کودکان است. سبک زندگی پرشتاب، برنامه‌های فشرده آموزشی و حضور مداوم رسانه‌های دیجیتال، زمان خلوت کودک با خودش را کمتر کرده است. در حالی که بخش مهمی از خلاقیت، در همین لحظه‌های سکوت و همراهی با یک قسه شکل می‌گیرد. کودکی که فرصت فکر کردن و دنبال کردن یک روایت را پیدا می‌کند، در آینده نیز توانایی بیشتری برای تحلیل، حل مسئله و نگاه خلاقانه به زندگی خواهد داشت. او با اشاره به نقش ادبیات کودک در حفظ هویت فرهنگی می‌گوید: کودکان، فرهنگ یک جامعه را تنها از طریق آموزش رسمی نمی‌آموزند. بخش مهمی از این آشنایی از مسیر قصه‌ها، افسانه‌ها، شعرها و شخصیت‌هایی شکل می‌گیرد که با آن‌ها بزرگ می‌شوند. اگر کودک با روایت‌های بومی، اسطوره‌ها، افسانه‌های ایرانی و آثار نویسندگان کشور خود آشنا نشود، بخشی از پیوند فرهنگی او با گذشته و هویت ملی‌اش نیز کهرنگ خواهد شد. از همین رو، توجه به تولید آثار باکیفیت و متناسب با فرهنگ ایرانی، ضرورتی جدی برای ادبیات کودک است. این پژوهشگر

ادبیات کودکونوجوان درباره وضعیت نشر کودک تصریح می‌کند: نویسندگان و ناشران این حوزه در سال‌های اخیر با چالش‌های متعددی روبه‌رو بوده‌اند. افزایش هزینه‌های تولید کتاب، گرانی کاغذ، کاهش قدرت خرید خانواده‌ها و محدود شدن تیراژ کتاب، بر روند تولید و توزیع آثار اثر گذاشته است. با این حال، کیفیت ادبیات کودک نباید قربانی این مشکلات شود. کودک امروز مخاطبی هوشمند است و تنها زمانی با یک اثر ارتباط برقرار می‌کند که داستان، شخصیت‌ها، زبان و تصویرگری آن بتوانند او را با خود همراه کنند. نقیسی با تأکید بر نقش تصویرگری در آثار کودک توضیح می‌دهد: تصویرگری دیگر یک عنصر تزئینی نیست، بلکه بخشی از روایت است. کودک پیش از آنکه واژه‌ها را بخواند، با تصویر ارتباط برقرار می‌کند و تصویرگر، در حقیقت یکی از روابان داستان است. هر اندازه هماهنگی میان متن و تصویر بیشتر باشد، اثر گزارایی کتاب نیز افزایش می‌یابد و کودک ارتباط عمیق‌تری با آن برقرار می‌کند. او نقش خانواده را در ترویج فرهنگ مطالعه تعیین‌کننده دانسته و اظهار می‌کند: علاقه به مطالعه، بیش از آنکه در مدرسه شکل بگیرد، در خانه آغاز می‌شود. کودکی که والدینش کتاب می‌خوانند، برایش قسه تعریف می‌کنند و درباره داستان‌ها با او گفتگو می‌کنند، کتاب را بخشی از زندگی روزمره خود می‌بیند. در مقابل، اگر کتاب تنها وسیله‌ای برای انجام تکالیف مدرسه باشد، به‌سختی می‌تواند به یک عادت ماندگار تبدیل شود. این نویسنده و کارشناس ادبیات کودکونوجوان خاطر نشان می‌کند: روز ملی ادبیات کودکونوجوان، تنها فرصتی برای تجلیل از نویسندگان قابل توجه نیست، بلکه یادآور اهمیت سرمایه‌گذاری فرهنگی بر نسل آینده است. هر قصه‌ای که امروز برای یک کودک خوانده می‌شود، می‌تواند در شکل‌گیری نگاه اخلاقی، خلاقیت و هویت او در سال‌های آینده نقش داشته باشد. جامعه‌ای که به ادبیات کودک اهمیت می‌دهد، در حقیقت برای آینده فرهنگی، اجتماعی و انسانی خود سرمایه‌گذاری می‌کند؛ زیرا کودکان امروز، سازندگان فردای این سرزمین خواهند بود.

ارموز، کاهش فرصت خیال‌پردازی در زندگی کودکان است. سبک زندگی پرشتاب، برنامه‌های فشرده آموزشی و حضور مداوم رسانه‌های دیجیتال، زمان خلوت کودک با خودش را کمتر کرده است. در حالی که بخش مهمی از خلاقیت، در همین لحظه‌های سکوت و همراهی با یک قسه شکل می‌گیرد. کودکی که فرصت فکر کردن و دنبال کردن یک روایت را پیدا می‌کند، در آینده نیز توانایی بیشتری برای تحلیل، حل مسئله و نگاه خلاقانه به زندگی خواهد داشت. او با اشاره به نقش ادبیات کودک در حفظ هویت فرهنگی می‌گوید: کودکان، فرهنگ یک جامعه را تنها از طریق آموزش رسمی نمی‌آموزند. بخش مهمی از این آشنایی از مسیر قصه‌ها، افسانه‌ها، شعرها و شخصیت‌هایی شکل می‌گیرد که با آن‌ها بزرگ می‌شوند. اگر کودک با روایت‌های بومی، اسطوره‌ها، افسانه‌های ایرانی و آثار نویسندگان کشور خود آشنا نشود، بخشی از پیوند فرهنگی او با گذشته و هویت ملی‌اش نیز کهرنگ خواهد شد. از همین رو، توجه به تولید آثار باکیفیت و متناسب با فرهنگ ایرانی، ضرورتی جدی برای ادبیات کودک است. این پژوهشگر

ادبیات کودکونوجوان درباره وضعیت نشر کودک تصریح می‌کند: نویسندگان و ناشران این حوزه در سال‌های اخیر با چالش‌های متعددی روبه‌رو بوده‌اند. افزایش هزینه‌های تولید کتاب، گرانی کاغذ، کاهش قدرت خرید خانواده‌ها و محدود شدن تیراژ کتاب، بر روند تولید و توزیع آثار اثر گذاشته است. با این حال، کیفیت ادبیات کودک نباید قربانی این مشکلات شود. کودک امروز مخاطبی هوشمند است و تنها زمانی با یک اثر ارتباط برقرار می‌کند که داستان، شخصیت‌ها، زبان و تصویرگری آن بتوانند او را با خود همراه کنند. نقیسی با تأکید بر نقش تصویرگری در آثار کودک توضیح می‌دهد: تصویرگری دیگر یک عنصر تزئینی نیست، بلکه بخشی از روایت است. کودک پیش از آنکه واژه‌ها را بخواند، با تصویر ارتباط برقرار می‌کند و تصویرگر، در حقیقت یکی از روابان داستان است. هر اندازه هماهنگی میان متن و تصویر بیشتر باشد، اثر گزارایی کتاب نیز افزایش می‌یابد و کودک ارتباط عمیق‌تری با آن برقرار می‌کند. او نقش خانواده را در ترویج فرهنگ مطالعه تعیین‌کننده دانسته و اظهار می‌کند: علاقه به مطالعه، بیش از آنکه در مدرسه شکل بگیرد، در خانه آغاز می‌شود. کودکی که والدینش کتاب می‌خوانند، برایش قسه تعریف می‌کنند و درباره داستان‌ها با او گفتگو می‌کنند، کتاب را بخشی از زندگی روزمره خود می‌بیند. در مقابل، اگر کتاب تنها وسیله‌ای برای انجام تکالیف مدرسه باشد، به‌سختی می‌تواند به یک عادت ماندگار تبدیل شود. این نویسنده و کارشناس ادبیات کودکونوجوان خاطر نشان می‌کند: روز ملی ادبیات کودکونوجوان، تنها فرصتی برای تجلیل از نویسندگان قابل توجه نیست، بلکه یادآور اهمیت سرمایه‌گذاری فرهنگی بر نسل آینده است. هر قصه‌ای که امروز برای یک کودک خوانده می‌شود، می‌تواند در شکل‌گیری نگاه اخلاقی، خلاقیت و هویت او در سال‌های آینده نقش داشته باشد. جامعه‌ای که به ادبیات کودک اهمیت می‌دهد، در حقیقت برای آینده فرهنگی، اجتماعی و انسانی خود سرمایه‌گذاری می‌کند؛ زیرا کودکان امروز، سازندگان فردای این سرزمین خواهند بود.

ارموز، کاهش فرصت خیال‌پردازی در زندگی کودکان است. سبک زندگی پرشتاب، برنامه‌های فشرده آموزشی و حضور مداوم رسانه‌های دیجیتال، زمان خلوت کودک با خودش را کمتر کرده است. در حالی که بخش مهمی از خلاقیت، در همین لحظه‌های سکوت و همراهی با یک قسه شکل می‌گیرد. کودکی که فرصت فکر کردن و دنبال کردن یک روایت را پیدا می‌کند، در آینده نیز توانایی بیشتری برای تحلیل، حل مسئله و نگاه خلاقانه به زندگی خواهد داشت. او با اشاره به نقش ادبیات کودک در حفظ هویت فرهنگی می‌گوید: کودکان، فرهنگ یک جامعه را تنها از طریق آموزش رسمی نمی‌آموزند. بخش مهمی از این آشنایی از مسیر قصه‌ها، افسانه‌ها، شعرها و شخصیت‌هایی شکل می‌گیرد که با آن‌ها بزرگ می‌شوند. اگر کودک با روایت‌های بومی، اسطوره‌ها، افسانه‌های ایرانی و آثار نویسندگان کشور خود آشنا نشود، بخشی از پیوند فرهنگی او با گذشته و هویت ملی‌اش نیز کهرنگ خواهد شد. از همین رو، توجه به تولید آثار باکیفیت و متناسب با فرهنگ ایرانی، ضرورتی جدی برای ادبیات کودک است. این پژوهشگر

ادبیات کودکونوجوان درباره وضعیت نشر کودک تصریح می‌کند: نویسندگان و ناشران این حوزه در سال‌های اخیر با چالش‌های متعددی روبه‌رو بوده‌اند. افزایش هزینه‌های تولید کتاب، گرانی کاغذ، کاهش قدرت خرید خانواده‌ها و محدود شدن تیراژ کتاب، بر روند تولید و توزیع آثار اثر گذاشته است. با این حال، کیفیت ادبیات کودک نباید قربانی این مشکلات شود. کودک امروز مخاطبی هوشمند است و تنها زمانی با یک اثر ارتباط برقرار می‌کند که داستان، شخصیت‌ها، زبان و تصویرگری آن بتوانند او را با خود همراه کنند. نقیسی با تأکید بر نقش تصویرگری در آثار کودک توضیح می‌دهد: تصویرگری دیگر یک عنصر تزئینی نیست، بلکه بخشی از روایت است. کودک پیش از آنکه واژه‌ها را بخواند، با تصویر ارتباط برقرار می‌کند و تصویرگر، در حقیقت یکی از روابان داستان است. هر اندازه هماهنگی میان متن و تصویر بیشتر باشد، اثر گزارایی کتاب نیز افزایش می‌یابد و کودک ارتباط عمیق‌تری با آن برقرار می‌کند. او نقش خانواده را در ترویج فرهنگ مطالعه تعیین‌کننده دانسته و اظهار می‌کند: علاقه به مطالعه، بیش از آنکه در مدرسه شکل بگیرد، در خانه آغاز می‌شود. کودکی که والدینش کتاب می‌خوانند، برایش قسه تعریف می‌کنند و درباره داستان‌ها با او گفتگو می‌کنند، کتاب را بخشی از زندگی روزمره خود می‌بیند. در مقابل، اگر کتاب تنها وسیله‌ای برای انجام تکالیف مدرسه باشد، به‌سختی می‌تواند به یک عادت ماندگار تبدیل شود. این نویسنده و کارشناس ادبیات کودکونوجوان خاطر نشان می‌کند: روز ملی ادبیات کودکونوجوان، تنها فرصتی برای تجلیل از نویسندگان قابل توجه نیست، بلکه یادآور اهمیت سرمایه‌گذاری فرهنگی بر نسل آینده است. هر قصه‌ای که امروز برای یک کودک خوانده می‌شود، می‌تواند در شکل‌گیری نگاه اخلاقی، خلاقیت و هویت او در سال‌های آینده نقش داشته باشد. جامعه‌ای که به ادبیات کودک اهمیت می‌دهد، در حقیقت برای آینده فرهنگی، اجتماعی و انسانی خود سرمایه‌گذاری می‌کند؛ زیرا کودکان امروز، سازندگان فردای این سرزمین خواهند بود.

تئاتر مسئولیت اجتماعی دارد

همه دشواری‌ها همچنان به تولید اثر ادامه دهیم. نمی‌توان انکار کرد که سیاست‌گذاری‌ها و شرایط کلی جامعه، تأثیر مستقیمی بر کیفیت و کمیت آثار هنری می‌گذارند. کارگردان نمایش «اسب نوره» درباره وضعیت امروز تئاتر و ارتباط آن با مخاطب نیز بیان کرد: بدون تردید هرچه محدودیت‌ها بیشتر باشد، مسیر بیان مستقیم دشوارتر می‌شود. اما این تمام ماجرا نیست. تئاتر همواره راهی برای سخن گفتن پیدا می‌کند؛ گاهی از طریق استعاره، گاهی با فرم و گاهی حتی

هستی حسینی کارگردان نمایش «اسب نوره» ضمن اشاره به فضای روایی اثر، درمورد دلیل اجرای تئاتر بدون توجیه اقتصادی عنوان کرد که این هنر برای موضوع اقتصاد یک مسئله فرهنگی و اجتماعی است.

هستی حسینی کارگردان نمایش «اسب نوره» که این شب‌ها در مجموعه تئاتر شهر رور صحنه است درباره داستان این اثر گفت: «اسب نوره» تازه‌ترین تولید تئاتر مستقل تهران است که روایت مالیخولیایی یک خواهر و برادر از واقعیتی تلخ را به تصویر می‌کشد؛ واقعیتی که مسیر زندگی آنها را به‌طور کامل دگرگون می‌کند. این خانواده سال‌ها زیر سایه پدری مستبد، مردسالار و بی‌رحم زندگی کردند و با به دنیا آمدن فرزندی متفاوت با هنجارهای جامعه، اتفاقات هولناکی را رقم می‌زنند. او ادامه داد: نمایش به تدریج لایه‌های پنهان این خانواده را آشکار می‌کند و نشان می‌دهد خشونت، تبعیض و سرکوب چگونه می‌تواند سرنوشت انسان‌ها را تغییر دهد. «اسب نوره» از خلال این روایت به موضوعاتی چون استبداد، هویت و انتقام می‌پردازد. این کارگردان درباره فاصله ۲ ساله خود از صحنه تئاتر توضیح داد: این فاصله یک انتخاب آگاهانه بود. در این مدت، مطالعه، جستجو و پژوهش برای تولید متنی دغدغه‌مند، مهم‌ترین فعالیت گروه تئاتر مستقل بود. «اسب نوره» به نویسندگی مهدی کوشکی، فرزند زمان خود و بازتاب‌دهنده روزهای پرآلتهاب امروز جامعه است. این